

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และขอเสนอแนะ กล่าวโดยสรุปมีดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน ในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา เทาที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็น

สมมุติฐานของการวิจัย

1. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านกิจสัมพันธ์ ด้านสัมพันธ์ภาพและทั้งสองด้านรวมกันอยู่ในระดับสูง
2. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา แตกต่างกัน

3. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ของรัฐและเอกชน แตกต่างกัน

4. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่เป็นอยู่จริงกับที่ควรจะเป็น แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ ตัวอย่างที่มุ่งศึกษาคือ พฤติกรรมทางการบริหารด้านกิจสัมพันธ์และด้านสัมพันธภาพ ตัวอย่างประชากรประกอบด้วยผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา อาจารย์ ที่ปฏิบัติงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษาและนิสิตนักศึกษานักศึกษาที่ทำงานด้านกิจกรรม ในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 21 แห่ง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 14 แห่ง สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน 7 แห่ง สุ่มตัวอย่างโดยวิธี Stratified Random Sampling จากกลุ่มตัวอย่างในทุกสถาบัน และทุกแห่งได้จำนวน 973 คน เป็นผู้บริหาร 98 คน อาจารย์ 280 คน นิสิตนักศึกษา 595 คน ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 678 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 69.68 เป็นของผู้บริหาร 82 ฉบับ อาจารย์ 194 ฉบับ นิสิตนักศึกษา 402 ฉบับ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษา จำนวน 3 ฉบับ แต่ละฉบับมี 2 ตอน ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผูตอบ ตอนที่ 2 ประเมินพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านกิจสัมพันธ์ และด้านสัมพันธภาพ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอาศัยแนวจากแบบสอบถาม LBDQ (Leader Behavior Description Questionnaire) ของ Andrew W. Halpin แต่ได้ดัดแปลงสำนวนให้เหมาะสมกับการประเมินพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงต่ออาจารย์และแสดงต่อนิสิตนักศึกษา โดยคงใจความสำคัญของเรื่องให้ตรงตามฉบับภาษาอังกฤษของแบบสอบถาม LBDQ ใหม่มากที่สุด จึงได้แบบสอบถาม 3 ฉบับ สำหรับผู้บริหาร

อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา ฝ่ายละ 1 ฉบับ ก่อนนำแบบสอบถามไปใช้ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาความเที่ยง ปรากฏว่ามีค่าความเที่ยง 0.86

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปส่งให้แก่ผู้ตอบโดยผ่านผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำไปมอบให้ควยตนเอง โดยมีหนังสือของรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (พ.อ.อาทร รัตนเห็นชอบ) ขอความร่วมมือไปควย และผู้ตอบเป็นผู้ส่งคืนผู้วิจัยโดยทางไปรษณีย์ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดดวงตราไปรษณียากรให้ก่อน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามและผลการประเมินพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา โดยการหาค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - 1.1 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นชายมากกว่าหญิง และชายมากกว่าหญิงทั้งกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษา
 - 1.2 ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่มีมากที่สุด คือ นิสิตนักศึกษาที่มีอายุ 20-21 ปี และอายุ 22 ปี ขึ้นไป ตามลำดับ ส่วนผู้บริหารกลุ่มที่มีมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีอายุ 40-44 ปี อาจารย์กลุ่มที่มีมากที่สุด คือกลุ่มที่มีอายุ 25-29 ปี
 - 1.3 ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีวุฒิปริญญาโท จากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ มีอายุราชการในสถาบันอุดมศึกษา 6-10 ปี ระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานกิจการนิสิตนักศึกษา 1-5 ปี เป็นผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา 5 ปีขึ้นไป และกำลังปฏิบัติงานกิจการนิสิตนักศึกษาในระกัับสถาบัน

1.4 อาจารย์ที่คอยแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาโท จากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ มีอายุราชการในสถาบันอุดมศึกษา 1-5 ปี ระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานกิจการนิสิตนักศึกษา 1-5 ปี และกำลังปฏิบัติงานกิจการนิสิตนักศึกษาในระดับคณะ

1.5 นิสิตนักศึกษาที่คอยแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวุฒิ ม.ศ.5 จากโรงเรียนในกรุงเทพฯ และได้ศึกษาต่อทันที ได้ปฏิบัติงานกิจกรรมเป็นระยะเวลา 1-2 ปี และกำลังรับผิดชอบกิจกรรมในระดับคณะ

2. พฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นจริงของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในค่านิจสัมพันธ์ ค่านสัมพันธ์ภาพ และรวมทั้งสองค่านอยู่ในระดับกลาง โดยที่พฤติกรรมค่านิจสัมพันธ์และค่านสัมพันธ์ภาพไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ผลการวิจัยนี้จึงขัดแย้งกับสมมุติฐานขอ 1

3. ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับสภาพที่เป็นจริงของพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารให้คะแนนพฤติกรรมทางการบริหารสูงกว่าอาจารย์ และอาจารย์ให้คะแนนสูงกว่านิสิตนักศึกษา และให้คะแนนอยู่ในระดับกลางทุกค่า ยกเว้นค่านสัมพันธ์ภาพ ซึ่งผู้บริหารให้คะแนนในระดับสูง

ส่วนสภาพที่ควรจะเป็นของพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา นั้น การคาดหวังของผู้บริหารกับอาจารย์ ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 การคาดหวังของผู้บริหารกับนิสิตนักศึกษาและอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นค่านสัมพันธ์ภาพ โดยที่การคาดหวังของผู้บริหารสูงกว่านิสิตนักศึกษา และการคาดหวังของอาจารย์สูงกว่านิสิตนักศึกษา ผลการวิจัยนี้ จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานขอ 2 (ยกเว้นเฉพาะการคาดหวังของผู้บริหารกับอาจารย์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารที่ควรจะเป็น)

4. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสภาพที่เป็นจริง

ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นร่วมกันของ
ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 และ
เห็นว่าอยู่ในระดับกลางทุกด้าน ส่วนพฤติกรรมทางการบริหารในสภาพที่ควรจะเป็น นั้น
ความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับความ
คาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ไม่
แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .02 ในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านกิจสัมพันธ์ และ
ความสัมพันธ์ภาพ (ผลการวิจัยนี้จึงขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อ 3) และแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .02 ในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมรวมทั้งสองด้าน (ผลการวิจัยนี้จึง
สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 3) โดยที่การคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสูงกว่าการคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

5. พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา
ในกรุงเทพมหานครในสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นร่วมกันของ
ผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมี
พฤติกรรมทางการบริหารในสภาพที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับสูง และสูงกว่าพฤติกรรมทางการ
บริหารที่เป็นจริงทุกด้าน ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 4

6. พฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นจริงของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบัน
อุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายชื่อ อยู่ในระดับกลางทุกข้อ ส่วนสภาพที่ควร
จะเป็น อยู่ในระดับสูง 25 ข้อ ซึ่งเป็นพฤติกรรมความสัมพันธ์ภาพ 15 ข้อ ด้านกิจสัมพันธ์
10 ข้อ โดยผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษาคาดหวังให้ผู้บริหารมีพฤติกรรมทางการบริหาร
ด้านกิจสัมพันธ์ในระดับกลาง 4 ข้อ คือ ข้อ 4, 7, 11 และ 12 ซึ่งเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับ
เรื่องการค้าหิการทำงานที่บงการเอง การทำงานโดยไม่มีกรวางแผนไว้ล่วงหน้า การยำ
ไทรบถึงอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารเอง และการขอรองใหม่ปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับที่วางไว้

นอกจากนี้ ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาภาคหวังให้ผู้บริหารมีพฤติกรรมทางการบริหารในระบับค่า 1 ข้อ คือข้อ 5 ซึ่งเป็นพฤติกรรมเกี่ยวกับเรื่องผู้บริหารพูดจาวัยที่หาณาเกรงขาม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย มีข้อเท็จจริงที่ผู้วิจัยเห็นวณาสนใจและควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งปรากฏว่าผู้บริหารและอาจารย์กลุ่มที่มีมากที่สุดคือแก่ ผู้ที่มีวุฒิปริญญาโทจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ การที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการแต่งตั้งผู้บริหารหรืออาจารย์ที่ปฏิบัติงานกิจการนิสิตนักศึกษานั้นผู้บริหารสถาบันอาจ เห็นว่าผู้ที่ผ่านการศึกษาจากสถาบันการศึกษาภายในประเทศ เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของไทยคืออยู่แล้ว ไม่คงเสียเวลาศึกษางาน หรือถ้าการปฏิบัติงานค่านนี้ เป็นการอาสาสมัคร หรือโดยความสมัครใจของผู้ที่เข้ามาทำงาน ก็เป็นเพราะว่างานค่านนี้ ไม่ได้รับความสนใจจากผู้ที่วุฒิสูงกว่าปริญญาโท หรือสำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ การไม่สนใจนั้นอาจมีสาเหตุหลายประการ เช่น มุ่งสร้างผลงานค่านวิชาการ ไม่ต้องการเสียเวลากับกิจกรรมซึ่งการปฏิบัติงานมีปัญหามากมาย หรือได้ผลตอบแทนไม่ดีเท่าผลงานค่านวิชาการหรือไม่เห็นความสำคัญของงานกิจการนิสิตนักศึกษา คิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระ และเห็นว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษามุ่งค่านวิชาการ นั่นคือ มีความเข้าใจในเรื่องการอุดมศึกษาไม่ถูกต้อง เพราะ "สถาบันอุดมศึกษามีได้รับนิคชอบเพียงความเจริญก้าวหน้าทางสติปัญญาของนิสิตนักศึกษาอย่างเดียว หากรวมถึง ศิลธรรม จิตใจ และพัฒนาการทางสังคมอีกด้วย..."¹ ซึ่งกิจการนิสิตศึกษาจะช่วยเสริมหลักการดังกล่าวนี้ได้ส่วนหนึ่ง

¹Philip A. Tripp, "Student Personnel Administration," in Asa S. Knowles, Handbook of College and University Administration : Academic (New York : McGraw-Hill, 1970), p. 7-258.

นอกจากนี้ การที่อายุราชการของผู้บริหารและอาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้านกิจการนิสิต นักศึกษาส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่อายุราชการน้อยคือ ผู้บริหารส่วนใหญ่มีอายุราชการ 6-10 ปี อาจารย์ส่วนใหญ่ มีอายุราชการ 1-5 ปี แสดงว่า สถาบันอุดมศึกษานิยมมอบหมายให้ผู้ที่ ปฏิบัติงานใหม่ ๆ เป็นผู้บริหารและปฏิบัติงานด้านกิจการนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ความเหมาะสมของวัย คือ เพื่อเป็นการลดช่องว่าง หรือความแตกต่างของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาให้เหลือน้อยลงให้มากที่สุด หรือผู้ที่สำเร็จการศึกษาใหม่ จะสามารถเข้าใจ งานกิจการนิสิตนักศึกษาซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปเร็วมากได้ ก็ หรือ อาจเป็นเพราะผู้ที่เข้า ทำงานใหม่ มีภาระงานค่อนข้างน้อย จะไ้มีเวลาใกล้ชิดกับนิสิตนักศึกษามาก และเมื่อมี ภาระมากขึ้น ทำงานนานขึ้น ก็เปลี่ยนให้ผู้ที่เข้าใหม่รับช่วงต่อไป ส่วนผู้บริหารนั้น ก็ มอบหมายให้ผู้ที่เคยมีประสบการณ์กิจการนิสิตนักศึกษามาก และเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเป็นผู้ รับผิดชอบซึ่งนับว่าเหมาะสมอยู่แล้ว

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นจริงของผู้บริหารกิจการ นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏว่าอยู่ในระดับกลางทั้งด้าน กิจสัมพันธ์ ด้านสัมพันธภาพและรวมทั้งสองด้าน ต. เมความคิดเห็นรวมกันของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษานั้น แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบัน อุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมทางการบริหารไม่ถึงระดับที่พึงประสงค์ เมื่อ พิจารณาตามผลการวิจัยของ Halpin¹ ซึ่งพบว่า "หัวหน้างานที่บริหารงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ จะต้องมีพฤติกรรมผู้นำในระดับสูงทั้งสองด้าน"¹ การที่ผู้บริหารกิจการนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมทางการบริหารในระดับ

¹ Andrew W. Halpin, "A Factorial Description of the Leader Behavior Description," in R.M. Stogdill, A.E. Coons, Leader Behavior: Its Description and Measurement (Columbus, : Ohio State University, 1957), pp. 39-51.

ไม่ก็พอเช่นนี้ อาจเป็นเพราะผู้บริหารเหล่านี้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและทฤษฎี การบริหารการศึกษาและการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษา โดยเฉพาะสำหรับระดับอุดมศึกษา ไม่เพียงพอ หรือคอยประสพการณ์ทางการบริหารอุดมศึกษาหรือระดับอื่น ๆ มาก่อน อีก ประการหนึ่ง อาจเนื่องจากการแต่งตั้งผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งมักถือเหตุผลด้าน อาวุโส หรือเหตุผลอื่นมากกว่าเกณฑ์ความรู้ความสามารถหรือประสบการณ์ทางการบริหาร หรือความเหมาะสมทางด้านพฤติกรรมควมเป็นผู้นำในการบริหาร นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษา เป็นสถาบันขนาดใหญ่ มีบุคลากรมาก "จัดเป็นกลุ่มใหญ่จึงเป็นไปได้ที่พฤติกรรมด้านสัมพันธภาพ ของผู้บริหารไม่สูงเท่าที่ควร"¹ และ "การบริหารงานเป็นระยะเวลายาวนานของผู้บริหารก็มี ผลให้พฤติกรรมด้านกิจสัมพันธ์ลดลงได้"²

ส่วนการที่พฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นจริงของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ด้านสัมพันธภาพกับด้านกิจสัมพันธ์ไม่แตกต่างกัน ทางสถิตินั้นขัดแย้งกับผลการวิจัยของ Foy³ และ ฟิรส์คี้ ทองมาก⁴ ซึ่งพบว่า

¹ John K. Hemphill, Monograph No. 32 : Situational Factors in Leadership (Columbus, Ohio : Bureau of Educational Research, The Ohio State University, 1949), p. 4.

² Leland Richard Wolf, "An Analysis of Leader Behavior of Career-Band and Place-Band Public School Superintendents in Iowa, Dissertation Abstracts Vol. 35, No. 11 (May, 1975):7009-4.

³ Francis Patrick Foy, "Analysis of the Leader Behavior of Texas Community Junior College Deans of Instruction," Dissertation Abstracts Vol. 35, No. 9 (November 1974) : 2575-A.

⁴ ฟิรส์คี้ ทองมาก, "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำและความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 125-126.

พฤติกรรมผู้นำที่สัมพันธ์ภาพมักสูงกว่าค่านิจสัมพันธ์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการบริหารงาน
 กิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ยังไม่ได้รับการพัฒนาระบบการบริหารงานให้ดี เช่น
 ในเรื่องเกี่ยวกับการจัดบุคลากร เพื่อกำเนินงานด้านกิจกรรมนิสิตนักศึกษาโดยเฉพาะนั้น มีอยู่
 น้อยมาก ไม่ได้สัดส่วนกับปริมาณนิสิตนักศึกษา นอกจากนี้ อาจารย์ที่ช่วยปฏิบัติงาน ก็มีภาระ
 คำนวณ จึงไม่ไปปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ หรือมีคนอื่น อาจเป็นเพราะอาจารย์มีปัญหาด้านอื่น
 เช่น ไม่มีกำลังใจหรือมีความรู้สึกไม่พอใจในการปฏิบัติงานหรือพบปะนิสิตนักศึกษา การที่
 พฤติกรรมความสัมพันธ์ภาพมีค่าสูงกว่าค่านิจสัมพันธ์นั้น ถ้าหากผู้บริหารกับนิสิตนักศึกษามี
 ความเข้าใจกันดี ก็ไม่เป็นปัญหา แต่ลักษณะของนิสิตนักศึกษาในปัจจุบันซึ่งมักจะมี ความ
 ขัดแย้งกับอาจารย์ การมีไมตรีสัมพันธ์ที่ดี อาจมีผลต่อความเข้าใจและการปฏิบัติงานกิจกรรม
 นิสิตนักศึกษา ซึ่งผู้บริหารที่เป็นผู้นำที่ดีควรจะมี ดังเช่น ผลการวิจัยของ ราฟิง อัมเรศ
 ที่พบว่า "ความเกรงใจซึ่งเป็นค่านิยมสำคัญอย่างหนึ่งของคนไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม
 ความเป็นผู้นำ"¹

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา
 เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจกรรมนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาใน
 กรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏว่า ผู้บริหารในคะแนนตนเองสูงกว่าที่อาจารย์ในคะแนน และ
 อาจารย์ในคะแนนผู้บริหารสูงกว่าที่นิสิตนักศึกษาในคะแนนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .01 ทั้งพฤติกรรมทางการบริหารที่เป็นจริง และที่ควรจะเป็น เกือบทุกด้าน ยกเว้น
 ด้านสัมพันธ์ภาพของพฤติกรรมทางการบริหารที่ควรจะเป็น ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับ

¹ราฟิง อัมเรศ, "การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมผู้นำกับวิถี
 คุณวุฒิ และความเกรงใจของครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดอ่างทอง" (วิทยานิพนธ์
 การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา, 2517), หน้า 46.

ผลการวิจัยของ ชโรเคอร์ (Schroeder)¹ สมาน วีระกำแหง² และพีรศักดิ์ ทองมาก³ ซึ่งพบว่าผู้นำไ้คะแนนตนเองสูงกว่าผู้ร่วมงาน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการคิดคือสื่อสารระหว่างผู้บริหารกับผู้ร่วมงานไม่ถี่เท่าที่ควร ทำให้ขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน หรือเข้าใจไม่ตรงกันหรืออาจเป็นเพราะผู้บริหารสำคัญตนเองว่ามีความสามารถในการบริหารสูง แต่ตามสายตาของอาจารย์และนิสิตนักศึกษาไม่เป็นเช่นนั้น

ส่วนผลการวิจัยที่พบว่าพฤติกรรมทางการบริหารที่ควรจะเป็นในค่านิยมสัมพันธภาพ ตามความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารกับอาจารย์ ผู้บริหารกับนิสิตนักศึกษาและอาจารย์กับนิสิตนักศึกษา ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 นั้นขัดแย้งกับผลการวิจัยของสมาน วีระกำแหง ที่พบว่า "ผู้บริหารไ้คะแนนตนเองสูงกว่าที่อาจารย์ให้ในค่านิยมสัมพันธภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ"⁴ ส่วนค่านิยมสัมพันธภาพนั้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมาน วีระกำแหง ที่พบว่า "ผู้บริหารแม้จะไ้คะแนนสูงกว่าอาจารย์แต่ก็ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ"⁵ ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษาไม่เหมือนกัน

¹ Glenn Burnett Schroeder, "Leadership Behavior of Department Chairman in Selected State Institutions of Higher Education, Dissertation Abstracts, Vol. 30, No.12 (June 1970): 5209-A.

² สมาน วีระกำแหง, "พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านจิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 91-94.

³ พีรศักดิ์ ทองมาก, "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำและความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ด้านจิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 125-126.

⁴ สมาน วีระกำแหง, "พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัยครู" หน้าเดียวกัน.

⁵ เรืองเดียวกัน, หน้าเดียวกัน.

ผู้บริหารกับอาจารย์มีความประสงค์ให้ผลงานกิจกรรมดี แต่นิสิตนักศึกษาประสงค์ให้เน้นสัมพันธ์มากกว่าผลงาน ซึ่งถ้าผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา สามารถช่วยกัน เน้นทั้งงานผลงานและสัมพันธ์ภาพก็จะแก้ปัญหาต่าง ๆ ไ้ไ้มาที่เดียว

4. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ซึ่งปรากฏว่า พฤติกรรม ทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เป็นจริงในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 และพฤติกรรม ทางการบริหารของผู้บริหารทั้งสองกลุ่มอยู่ในระดับกลาง ซึ่งขัดแย้งกับสมมุติฐานข้อ 2 การที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีทรัพยากรกำลังคนที่มีวุฒิสูงจำนวนมาก แต่พฤติกรรม ทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษายังไม่อยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับสถาบัน อุดมศึกษาของเอกชน ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งขึ้นใหม่¹ ที่เป็นเช่นนั้น อาจ เป็นเพราะ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชนมีขนาดเล็กกว่า มีบุคลากร และนิสิตนักศึกษาน้อยกว่า การ ทำงานและสร้างความสัมพันธ์กระทำไ้ได้ง่ายกว่า ซึ่งการวิจัยของ เฮมฟิลล์ (Hemphill) พบว่า "ขนาดของกลุ่มผู้ร่วมงานก็มีผลต่อพฤติกรรมของผู้นำ กล่าวคือ ถ้ากลุ่มผู้ร่วมงาน มีขนาดใหญ่ พฤติกรรมมีแนวโน้มไปในทางที่ว่าการความสัมพันธ์ส่วนตัวกับผู้ร่วมงานจะลดลง ส่วนในกลุ่มผู้ร่วมงานที่มีขนาดเล็ก ผู้นำกับผู้ร่วมงานจะมีความสัมพันธ์ต่อกันมากขึ้น"² หรือ อาจเป็นเพราะระบบการคัดเลือกบุคลากร และการแต่งตั้งผู้บริหารกิจการนิสิต นักศึกษาทำไ้ไม่ดี ซึ่งหากสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนไ้พัฒนาต่อไปอีกระยะหนึ่ง

¹ กิ่งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พศ.2512 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 86 ตอนที่ 79 วันที่ 6 มีนาคม 2512.

² John K. Hemphill, Monograph N.32 : Situational Factors in Leadership (Columbus, Ohio : Bureau of Education Research, The Ohio State University, 1949), p. 4.

พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา มีโอกาสจะดีขึ้นสูงกว่าในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนการคาดหวังสภาพที่ควรจะเป็นของพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ซึ่งผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐคาดหวังสูงกว่า เมื่อรวมคะแนนพฤติกรรมทั้งสองด้านนี้อาจเป็นเพราะผู้คาดหวังเห็นวาระระดับคุณวุฒิของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐอยู่ในระดับสูง ควรมีพฤติกรรมทางการบริหารในระดับสูง หรืออาจเป็นเพราะระดับความพอใจของผู้คาดหวังในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนแตกต่างกัน

5. ผลการเปรียบเทียบสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (เป็นอยู่จริง) กับสภาพที่ควรจะเป็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งปรากฏว่า ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มีความเห็นรวมกันว่า พฤติกรรมทางการบริหารในแต่ละด้านและทั้งสองด้านรวมกันในสภาพที่ควรจะเป็นสูงกว่าสภาพที่เป็นอยู่จริงอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคอกซ์ (Cox)¹ ฟอย (Foy)² และสมาน วีระกำแหง³ ที่พบว่า

¹Edward W. Cox, "Superiors and Subordinates Perceptions and Expectation of the Leader Behavior of the Dean of Instruction : A Survey of the North Carolina Community College System," Dissertation Abstracts. Vol. 35, No. 5 (November 1974): 2568-9-A.

²Francis P. Foy, "Analysis of the Leader Behavior of Texas Community Junior College Deans of Instruction," Dissertation Abstracts Vol. 35, No. 9 (November 1974): 2575-A.

³สมาน วีระกำแหง, "พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514), หน้า 91-94.

พฤติกรรมความเป็นผู้นำในความเป็นจริงต่ำกว่าพฤติกรรมผู้นำในอุดมคติมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาจะต้องพัฒนาพฤติกรรมทางการบริหารของคนขึ้นอีกมาก จึงจะเป็นที่พึงพอใจของผู้บริหารเอง อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา

ส่วนพฤติกรรมทางการบริหารที่ควรจะเป็นตามความเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาทุกด้านและรวมสองด้านอยู่ในระดับสูงนั้น ก็เป็นการยืนยันผลการวิจัยของ Halpin¹ อีกครั้งหนึ่ง แสดงว่าผู้บริหารในอุดมคติหรือที่พึงประสงค์นั้นต้องมีพฤติกรรมทางการบริหารด้านผู้นำอยู่ในระดับสูงทั้งสองด้านจริง ๆ นอกจากนี้ การที่พฤติกรรมทางการบริหารที่ควรจะเป็น ด้านสัมพันธ์ภาพสูงกว่าด้านกิจสัมพันธ์ ก็ยืนยันผลการวิจัยของ Foy² และ วีระศักดิ์ ทองมาก³ อีกครั้งหนึ่งเช่นกัน จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารทั้งหลายพึงสนใจ แต่เมื่ออยู่จากความเห็นของผู้บริหารเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารที่ควรจะเป็น ซึ่งปรากฏว่า ผู้บริหารก็เห็นว่าพฤติกรรมทางการบริหารของตนควรจะสูงกว่าที่เป็นอยู่ และอยู่ในระดับสูงกว่าที่อาจารย์และนิสิตนักศึกษาคาดหวังเกือบทุกด้าน รวมทั้งเห็นว่าพฤติกรรมทางการบริหารด้านสัมพันธ์ภาพควรสูงกว่าด้านกิจสัมพันธ์อีกด้วย แสดงว่า ผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจ

¹Andrew W. Halpin, "A Factorial Description of the Leader Behavior Description," in R.M. Stogdill, A.E. Coons, Leader Behavior: Its Description and Measurement (Columbus : Ohio State University, 1957), pp. 39-51.

²Francis Patrick Foy, "Analysis of the Leader Behavior of Texas Community Junior College Deans of Instruction," Dissertation Abstracts Vol. 35, No. 9 (November 1974) : 2575-A.

³วีระศักดิ์ ทองมาก, "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความเป็นผู้นำและความสามารถในการบริหารงานวิชาการของหัวหน้าฝ่ายวิชาการในวิทยาลัยครู" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519), หน้า 125-126.

เกี่ยวกับหลักการบริหารดี แต่คงจะมีปัญหาหรืออุปสรรคบางประการ ทำให้การบริหารไม่ถึงระดับที่พึงใจหรือพึงประสงค์ ดังนั้น จึงควรค้นหาปัญหาหรืออุปสรรคเหล่านี้ แล้วขจัดให้หมดไป เพื่อให้การบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับที่ดียิ่งขึ้น

6. การที่ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา คาดหวังพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษานิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระดับสูง 25 ข้อ คือ ด้านสัมพันธ์ภาพ 15 ข้อ และด้านกิจสัมพันธ์ 10 ข้อ คาดหวังในระดับกลาง 4 ข้อ ในด้านกิจสัมพันธ์คือ ข้อ 4, 7, 11 และ 12 คาดหวังในระดับต่ำ 1 ข้อ ในด้านกิจสัมพันธ์ คือ ข้อ 5 ในขณะที่พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เป็นจริง อยู่ในระดัณกลางทั้ง 30 ข้อ นั้น แสดงว่า พฤติกรรมข้อ 4, 7, 11 และ 12 ซึ่งเป็นพฤติกรรมด้านกิจสัมพันธ์ของผู้บริหารเป็นที่พึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาแล้ว แต่พฤติกรรมข้อ 5 นั้น ผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษาเห็นว่าควรปฏิบัติให้น้อยลง ส่วนพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพทั้ง 15 ข้อ และพฤติกรรมด้านกิจสัมพันธ์อีก 10 ข้อ ผู้บริหารควรปฏิบัติให้มากขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่า พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารซึ่งเป็นที่พึงพอใจของผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา มีน้อยมากเพียง 4 ข้อ ซึ่งก็เป็นเพียงส่วนย่อยของพฤติกรรมด้านกิจสัมพันธ์ที่มีถึง 15 ข้อ ส่วนพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพไม่เป็นที่พึงพอใจแม้แต่ข้อเดียว ดังนั้น ควรที่ผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับผิดชอบทั้งหลายจะเริ่มสนใจปรับปรุงและพัฒนาการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษากันอย่างจริงจังและเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ตัวผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาเอง มิฉะนั้น ความไม่พึงพอใจเหล่านี้ อาจสะสมมากขึ้นจนก่อให้เกิดปัญหาอันมากขึ้นจนสายเกินไปที่จะแก้ไขก็ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

1.1 ผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาควรนำผลการวิจัยนี้ไปพิจารณา อภิปราย และสำรวจตนเองเพื่อหาทางปรับปรุงหรือพัฒนาพฤติกรรมทางการบริหารของตนให้อยู่ในระดับที่พึงประสงค์ยิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ควรจัดให้มีการศึกษาคิดคานวณเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของตนเองเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีข้อมูลในการพิจารณาพัฒนาพฤติกรรมทางการบริหารของตนให้มีประสิทธิภาพตลอดเวลา

1.3 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาในระดับสูง อาจเป็นระดับสถาบัน หรือระดับทบวงมหาวิทยาลัย ควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและประสบการณ์ในการพัฒนาพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาเป็นระยะ ๆ

1.4 ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาแต่ละสถาบันควรเพิ่มหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา โดยคำนึงถึงความเหมาะสมในด้านความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์หรือพฤติกรรมทางการบริหาร โดยเฉพาะด้านความเป็นผู้นำในระดับสูง ทั้งด้านกิจสัมพันธ์และสัมพันธภาพประกอบด้วยหลักเกณฑ์ด้านอื่น ๆ ด้วยในการคัดเลือกผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ที่มีพฤติกรรมทางการบริหารสูงทั้งสองด้าน อาจกระทำได้โดยการสร้างเครื่องมือเกี่ยวกับวิธีการวัดผล เพื่อใช้ในการคัดเลือกหรือวิธีการอื่น ๆ ที่โดยผลก็ได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัย ซึ่งปรากฏว่า ผู้บริหารก็เห็นว่าพฤติกรรมทางการบริหารของตนควรจะสูงกว่าที่เป็นอยู่และควรอยู่ในระดับสูง แต่พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารในสภาพปัจจุบันซึ่งเป็นจริงอยู่ในระดับกลาง แสดงว่ายังมีปัญหาหรืออุปสรรคบางประการที่ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถบริหารงานได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้น น่าจะมีการวิจัยเพื่อค้นหาสาเหตุที่เป็นอุปสรรคให้การบริหารงานอยู่ในระดับที่ไม่พึงประสงค์ และค้นหาวิธีการแก้ไข หรือแนวทางในการปรับปรุงเพื่อพัฒนาการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาต่อไป

2.2 จากผลการวิจัย ซึ่งปรากฏว่าทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนิสิตนักศึกษา ต่างก็คาดหวังพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ในระดับสูงทุกด้านนั้น เพื่อให้มีรายละเอียดประกอบเป็นแนวทางในการพิจารณาพัฒนา พฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา น่าจะมีการวิเคราะห์วิจัยเพื่อ ค้นหาแนวทางการปฏิบัติในแต่ละเรื่องของพฤติกรรมคานกิจสัมพันธ์และคานสัมพันธ์ภาพ ความคาดหวังของผู้บริหาร อาจารย์และนิสิตนักศึกษาเพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาต่อไป

2.3 ควรมีการวิจัยพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิต นักศึกษาตามลักษณะการบริหารแต่ละด้าน เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานเฉพาะด้านเกี่ยวกับ กิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่อไป

2.4 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหาร กิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก เพื่อค้นหาความแตกต่าง และพฤติกรรมทางการบริหารที่พึงประสงค์สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน ต่อไป

2.5 ควรมีการวิจัยพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคเพื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานคร และค้นหาแนวทางในการพัฒนาการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในส่วน ภูมิภาคต่อไป.